

XVI. Benedek pápa napjaink egyháza legfőbb feladatának a hit megújítását tekinti. Szándékához kapcsolódva az Országos Lelkipásztori és Teológiai Napok a pasztoráció figyelmét az új evangelizációra irányítja. Önmagunk evangelizációjáról gondolkodva tudatosítanunk kell magunkban: a hit döntés, a hit kapcsolat. Döntés, hogy Istennek meghatározó szerepet adunk életünkben, és a legmélyebb kapcsolat, mely Isten szeretetéből fakad – mondta Bíró László püspök a konferencia kapcsán a Magyar Kurírral folytatott beszélgetésben.

A konferencián sok szó esett hitünk tartalmáról, az ember hitre való képességéről. Hogyan jut el az ember a hitre?

A vallásos családban az ember kisgyerekként megkapja a vallásosságot. A közelmúlt egyik családról szóló világkongresszusán elhangzott egy előadás a hit továbbadása a családban témában. Vajon tovább tudja adni a család a hitet? – tették fel a kérdést. Tudjuk, hogy a hit Istentől való, és tudjuk, hogy a család az elsődleges, embert formáló, nevelő tényező. Ha jól működik a keresztény család, akkor a vallásosságot mindenképpen tovább tudja örökíteni. A hit azonban személyes döntés. Benedek pápa a hitről szólva azt hangsúlyozza, hogy a hit esemény. Az esemény nem az, hogy én közelítek Isten felé, hanem ő közelít felém. Az Isten Jézus Krisztusban sokkal nagyobb utat tett meg mifelénk, mint ahogy mi araszolunk őfelé. Benedek pápa arról is sokszor beszél, hogy a hit a Szentlélek ajándéka. Az ajándékot nem lehet megszerezni, nem lehet kiérdemelni, az ajándékot befogadni kell. Megnehezíti az ajándék befogadását, ha kérget húzunk a szívünk köré. Ez a kéreg lehet a közöny, a fáradtság, a korszellem, a bűn, sok minden. Mindenkinek a maga dolga megfogalmazni, hogy mi az a kéreg, ami akadályozza abban, hogy a vallásossága egyre inkább átforduljon a hitbe.

Mi segíthet ebben az átfordulásban?

A Szentatya azt is mondja, hogy a hit döntés. Tudatos döntés, hogy Istent életem meghatározó részének tekintem. Ez a döntés az egész életemet átformálja és az egész világképemet megadja. A Szentatya azt is mondja még, hogy a hit kapcsolat. A legmélyebb kapcsolat. Az ember számára istenkapcsolatában mintaadó lehet a szülő-gyerek kapcsolat. A Szentatya szerint az alaprelációk segítik az embert az istenhit felé. Ez megfordítva is igaz. Az istenhit előfeltétele annak, hogy normális emberi kapcsolataim legyenek. A globalizáció nagy hiányossága, hogy egységről beszél. Mi az alapja ennek az egységnek, mikor relativizmust hirdet? Ha nincsen közös Atyánk, hogyan lesz a másik ember a testvérem, ha nincsen Isten, akkor az egység nagyon kétes értékű lesz. Az Isten nélküli egységben inkább használjuk, mint szeretjük egymást.

Hogyan bontakozhat ki a hit az emberben?

Benedek pápa hangsúlyozza, hogy az istenkapcsolatunk kibontakozásához szentségi élet, az Eucharisztia, a bűnbocsánat szentsége, az ige olvasása, a szeretet gyakorlata, a személyes imádság szükséges, de kell a pihentség is, a normális életvitel. Fontos, hogy a hívő ember ne veszítse el a közösségét az egyházával. Így egyesül újra a hit és a vallásosság. Ha elveszik az ember egyházhoz való kapcsolata, akkor a hite nagyon manipulálható lesz. A hit közösséget teremt, a közösség kultúrát hoz létre. Tudatosítani kell magunkban, hogy a keresztség által nemcsak Krisztushoz tartozunk, és általa nemcsak a Szentháromsághoz, hanem az egyháznak is tagjává leszünk. Ezt az objektív közösséget a keresztség elindítja, és minden szentség erősíti.

A gyakorló vallásos életben is gyakran előfordul hitbeni szárazság, amikor az ember érzelmileg nem tudja átérezni azt, amit tudatosan hisz. Mi segíti át ezen az állapoton?

A katekizmusból tanultam meg a választ: Ha nem tudsz hinni, élj továbbra is úgy, mintha hinnél. Ha a formát megtartom, akkor könnyebb a tartalmat újra visszahozni. Kedves szentírási képem Zakariás története. Ősi rituálét végez, amikor jelenésben részesül, hogy gyermeke fog születni. Az ősi rituálék kellős közepén is képes Isten megelevenedni és adni annak, aki azon részt vesz. Egy házaspár sem költözik rögtön széjjel, mikor nincsen nagy érkezésük egymáshoz. Ki-ki szépen teszi a dolgát, és egyszer csak újra egymásra talál, és még nagyobb lendülettel megy tovább a házasság. Az istenkapcsolat sem működik másként.

Melyek azok a formák, melyeket tartanunk kell ilyen esetben?

Egyházunk megadta a gyakorlati keresztény életnek a biológiai ritmushoz kötött ütemét. Azt mondja, hogy reggel és este imádkozzál. Ez a ritmikus gyakorlat válhat mechanikussá, gépiessé. Szükség van a szokásokra, a berögződésekre, de néha szabad ezekkel leállni, vagy ellenkezőleg, komolyabban értékes időt rájuk szánni. Ha a házasságban csak mechanikus gesztusok működnek, akkor az előbb-utóbb kiüresedik. Kell egymásnak minőségi időt adni, mert csak így tudnak megelevenedni újra a házastársi gesztusok. Ugyanígy az Istennel való kapcsolatban is vannak automatizmusok, de ezek nem adnak eleget ahhoz, hogy élő maradjon a hitünk. Néha minőségi időt is kell szentelnünk az imádságra, az istenkapcsolat ápolására, a

Szentírás olvasására. E nélkül nem megy előre az életünk.

Hangsúlyozta annak a fontosságát, hogy az ember döntéseiben legyen jelen Isten.

XVI. Benedek pápa a megtérésről semmi csudabogár dolgot nem mond. A megtérés nem más, mint Istennek első helyet adni az életünkben. Egy jó házasságban komoly döntést nem hozok a párom nélkül. Ugyanígy számolok Istennel a döntéseimben. Régen úgy mondták, hogy az örök élet távlatában döntesz. Az igazsághoz igazodnak-e a döntéseim vagy a pillanatnyi érdekhez? Isten akaratához igazodni azt jelenti, hogy a valósághoz igazítom az életemet. Benedek pápa mondja, hogy az örök ígében teremtett minden, és benne áll fenn minden. Ha az örök ígéhez igazítom az életemet és a döntéseket ehhez igazodva hozom meg, akkor értelmes lesz az életem, mert az egész teremtés rendjébe belesimultam. Az Isten igazságára figyelő döntések belesimulnak a valóságba, és harmonikus életet eredményeznek.

Mi mindent jelent a rendezett élet követelménye?

Egy házasság rendezettsége azon múlik, milyen a házastársak kapcsolata. Fontos hangsúlyozni, hogy a természetesre épül a természetfeletti is. Ha valakinek a kötelesség nincsen a helyén az életében, akkor ne prédikáljon, mert azzal csak rosszat tesz. Olyan hitoktatóhoz, akinek rendezetlen az otthona, nem szívesen engedi a szülő a gyereket. Nem azzal nevelünk, amit mondunk, hanem azzal, amik vagyunk. Ha túlterheltek vagyunk, akkor helyes prioritást kell felállítanunk napi tennivalóink között. Az élen Isten áll, a házasoknál a házastárs áll, a papoknál a belső élet áll. Ha a belsőt nem vigyázzuk, akkor a külső is szétfelbomlik. A kapcsolat akkor tud létezni akár vertikálisan, akár horizontálisan, ha van helyes prioritásom.

/forrás: Trautwein Éva/Magyar Kurír /